

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a JUDr. Davida Rause, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **Mgr. I. D., LL.M.**
bytem X
zastoupena Mgr. Jakubem Vepřekem, advokátem
sídlem Tyršova 1714/27, Ostrava

proti
žalovanému: **náměstek ministra vnitra pro státní službu**
sídlem Jindřišská 34, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2020, č.j. MV-106196-2/OSK-2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2020, č.j. MV-106196-2/OSK-2020, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu (dále jen „Rada ERÚ“) ze dne 11. 5. 2020, č.j. 05787-39/2015-ERU, jímž byla žalobkyně podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „SlužZ“), převedena na služební místo ID 30038023 – odborný rada v oddělení sporných a schvalovacích řízení s výkonem služby v Energetickém regulačním úřadu, v oborech služby „Energetika“ a „Legislativa a právní činnost“, a to s účinností ode dne následujícího po doručení rozhodnutí.

II. Shrnutí procesního postojů žalobkyně

2. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné; namítá, že žalovaný rekonstruuje a doplňuje skutkové údaje z rozhodnutí Rady ERÚ, čímž dochází podle žalobkyně k nepřípustnému nahrazování činnosti Rady ERÚ žalovaným. Podle žalobkyně žalovaný nesprávně vyhodnotil vhodnost nového služebního místa pro žalobkyni, a to s ohledem na její zdravotní stav, původní plat a vzdělání, kvalifikaci a schopnosti žalobkyně. Žalobkyně v žalobě také poukázala na nesprávnou aplikaci § 61 odst. 1 písm. b) SlužZ, kterou byla založena podstatná vada rozhodnutí Rady ERÚ.
3. Žalobkyně poukázala také na to, že se nachází v pracovní neschopnosti.
4. Žalobkyně navrhuje zrušit napadené rozhodnutí a také rozhodnutí mu předcházející. Na svém procesním postoji setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného

5. Žalovaný se žalobou nesouhlasí, odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.); rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky dle § 51 s.ř.s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Nejprve se soud zabýval uplatněnou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Nutno zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit samotný obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu („NSS“) ze dne

19. 2. 2008, č.j. 7 Afs 212/2006 - 76). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č.j. 1 Afs 92/2012 - 45, či ze dne 29. 6. 2017, č.j. 2 As 337/2016 - 64). Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08: „*Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*“ (srov. také rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č.j. 9 As 221/2014 - 43).

9. V daném případě žalobkyně shledává nepřezkoumatelnost rozhodnutí orgánu prvního stupně z důvodu nedostatečného vypořádání se s vhodností nového služebního místa. Současně také namítá porušení principu dvojinstančnosti správního řízení.
10. Zdejší soud považuje za nutné uvést, že není možné se izolovaně zabývat žalobními námitkami proti prvostupňovému rozhodnutí. Žaloba směřuje proti napadenému rozhodnutí žalovaného a teprve jeho prostřednictvím proti rozhodnutí prvostupňovému. Žalobkyně tak musí v žalobě zásadně reagovat na argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí a uvádět, z jakých důvodů jsou jeho závěry nesprávné.
11. Jak již několikrát dovodil ve svých rozhodnutích NSS, správní řízení tvoří jeden celek, přičemž soudy posuzují rozhodnutí správních orgánů prvního a druhého stupně společně (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 2. 2019, sp. zn. 9 Ads 431/2018). Z toho vyplývá také možnost a povinnost správního orgánu druhého stupně napravit případné nedostatky odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, což platí tím spíše, pokud druhostupňový správní orgán vycházel ze stejných skutkových zjištění jako prvostupňový správní orgán (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2017, sp. zn. 7 Azs 86/2017). Ostatně již dřívější rozhodnutí NSS dovodila, že nedostatečné odůvodnění správního rozhodnutí není důvodem pro jeho zrušení, jestliže jsou skutková zjištění a právní úvahy vedoucí k vydání rozhodnutí alespoň v základních rysech a bez pochyb rekonstruovatelné (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2015, sp. zn. 1 As 229/2014). To ostatně v tomto případě žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí učinil, nedostatky prvostupňového rozhodnutí odstranil a na poslední citovaný rozsudek NSS odkázal. Z těchto důvodů tedy neobstojí námitka žalobkyně poukazující na nepřezkoumatelnost rozhodnutí Rady ERÚ.

12. Dále se soud zabýval žalobním bodem týkajícím se nesprávné aplikace § 61 odst. 1 písm. b) SlužZ.
13. Podle § 60 odst. 1 písm. a) SlužZ ten, kdo jmenoval představeného na jeho místo, jej z tohoto místa odvolá, jen pokud došlo ke zrušení služebního místa představeného.
14. Podle § 61 odst. 1 písm. b) SlužZ se státní zaměstnanec převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku odvolání ze služebního místa představeného.
15. Podle § 61 odst. 1 písm. c) SlužZ se státní zaměstnanec převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace.
16. Žalobkyně se domnívá, že měla být převedena na jiné služební místo na základě § 61 odst. 1 písm. c) SlužZ, tedy z důvodu zrušení jejího služebního místa v důsledku systemizace, přičemž odkázala na odst. 48. rozsudku NSS ze dne 15. 9. 2020, sp. zn. 4 Ads 423/2019.
17. V případě nyní posuzovaném bylo místo představeného, na které byla žalobkyně původně zařazena, zrušeno v důsledku změny systemizace. Žalobkyně byla z místa představeného odvolána podle § 60 odst. 1 písm. a) SlužZ. Poté byla žalobkyně zařazena mimo službu a následně převedena na jiné služební místo podle § 61 odst. 1 písm. b) SlužZ. Žalobkyně tak byla na místě představeného, které sice bylo zrušeno v důsledku změny systemizace, nicméně z tohoto místa byla odvolána podle § 60 odst. 1 písm. a) SlužZ, neboť došlo ke zrušení tohoto místa. Pokud pak byla převedena na jiné služební místo, postupoval správní orgán správně podle § 61 odst. 1 písm. b) SlužZ, který na takovou situaci přímo dopadá. Ustanovení § 61 odst. 1 písm. c) SlužZ upravuje situace, kdy je zrušeno služební místo státního zaměstnance, který není na služebním místě představeného. V případě služebního místa představeného obsahuje SlužZ zvláštní úpravu právě v § 60 odst. 1 písm. a) SlužZ, podle něhož dojde k odvolání představeného po zrušení jeho místa a následně (případně po zařazení mimo službu) k převedení státního zaměstnance na jiné služební místo podle § 61 odst. 1 písm. b) SlužZ, neboť nemůže vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku odvolání ze služebního místa představeného.
18. Odstavec rozsudku NSS ze dne 15. 9. 2020, sp. zn. 4 Ads 423/2019, na který žalobkyně odkazuje, je vytržený z kontextu. NSS v odstavci 48. žalobkyni citovaného rozhodnutí pouze uvádí příklady, kdy dochází k projevu vůle vlády, v jehož důsledku jsou snižovány počty státních zaměstnanců. Právě pro případy odvolání představeného podle § 60 odst. 1 písm. a) SlužZ nebo převedení státního zaměstnance na jiné služební místo v důsledku jeho zrušení vlivem systemizace podle § 61 odst. 1 písm. c) SlužZ je systemizace podkladem závazným pro správní orgány při rozhodování. Není tak možné uzavřít, že NSS dovodil použití kombinace těchto dvou ustanovení. Naopak, jak uvádí žalovaný ve vyjádření k žalobě, NSS v tomto případě posuzoval totožnou situaci, jako je ta, v níž se nachází žalobkyně, tj. státní zaměstnanec byl odvolán z místa představeného podle § 60 odst. 1 písm. a) SlužZ a následně převeden na jiné služební

místo právě podle § 61 odst. 1 písm. b) SlužZ. Zdejší soud má tak za to, že bylo aplikováno správné ustanovení SlužZ.

19. Dále bylo třeba posoudit námitku nesprávného vyhodnocení vhodnosti služebního místa pro žalobkyni. Požadavek vhodnosti vyplývá z § 62 odst. 1 SlužZ ve spojení s § 61 odst. 1 písm. b) SlužZ. Jedná se však o neurčitý právní pojem, který zahrnuje jevy nebo skutečnosti, jež nelze přesně právně definovat a jejichž obsah a rozsah se může měnit v závislosti na čase a místě aplikace právní normy. Správní orgány jsou při interpretaci neurčitého právního pojmu povinny alespoň rámcově objasnit obsah a význam z hlediska možnosti zařazení tohoto pojmu na jednotlivě posuzované věci (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2005, sp. zn. 5 Afs 151/2004).
20. Rada ERÚ se těmito hledisky při výkladu pojmu vhodnosti při převedení žalobkyně na jiné služební místo řídila. V odůvodnění svého rozhodnutí předně vymezila, jaká hlediska pro posouzení vhodnosti sledovala, a uvedla, že nejprve posuzovala existenci vhodného místa v rámci služebního úřadu, ve kterém je žalobkyně zařazena, a to především z důvodu procesní ekonomie. S ohledem na existenci volného místa v rámci tohoto služebního úřadu Rada ERÚ vyhodnotila, že je bezpředmětné dále zjišťovat, zda jsou v jiných služebních úřadech volná služební místa. Dále Rada ERÚ uvedla, že žalobkyně splňuje požadavek odborného zaměření vzdělání pro volné služební místo odborného rady v oddělení sporných a schvalovacích řízení s výkonem služby v Energetickém regulačním úřadu, v oborech služby „Energetika“ a „Legislativa a právní činnost“, a sice dokončený magisterský studijní program „Právo a právní věda, obor Právo“. Rada ERÚ se taktéž zabývala vhodností z hlediska změny platové třídy, přičemž z důvodu nemožnosti zvýšení platové třídy postupovala sestupně a hledala vhodné volné služební místo v platové třídě nejbližší k dosavadní platové třídě žalobkyně. Rada ERÚ také posoudila, zda není pro předmětné služební místo vhodný jiný státní zaměstnanec, přičemž na základě služebního hodnocení a odborných znalostí žalobkyně dospěla k závěru, že nejvhodnějším kandidátem pro toto služební místo je právě žalobkyně. Dalším hodnotícím kritériem z hlediska vhodnosti nového služebního místa pro žalobkyni bylo porovnání oborů služeb vykonávaných na dosavadním a novém služebním místě. Náplní práce na volném služebním místě je především vedení a rozhodování sporů podle energetického zákona, rozhodování o certifikaci provozovatelů přenosové soustavy, vydávání závazných stanovisek, vyřizování žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. a zákona č. 123/1998 Sb. Na dosavadním služebním místě zajišťovala žalobkyně rozhodování a agendu soudních řízení vedených s ERÚ, činnosti v oblasti ochrany spotřebitele, poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. a zákona č. 123/1998 Sb. V rámci porovnání těchto činností je pak patrné, že ačkoliv se jedná o jiný okruh agendy, tak v hlavních rysech jsou si tyto činnosti podobné, a je tedy z hlediska oboru služeb vykonávaných na novém služebním místě toto místo pro žalobkyni vhodné.
21. Konečně Rada ERÚ posoudila i zdravotní způsobilost žalobkyně a shledala, že pro výkon státní služby na novém služebním místě vzhledem k obdobné činnosti jako na místě dosavadním není žádoucí posuzování zdravotní způsobilosti poskytovatelem pracovně - lékařských služeb, jelikož je žalobkyně zdravotně způsobilá pro výkon státní služby na dosavadním pracovním místě. Žalobkyní namítaná dlouhodobá pracovní

neschopnost pak podle Rady ERÚ nemá na učiněném závěru o vhodnosti nového služebního místa pro žalobkyni vliv. Celkově tak Rada ERÚ neshledala nové služební místo jako nevhodné pro žalobkyni. Žalovaný pak v odvolacím řízení závěry Rady ERÚ ohledně vhodnosti nového služebního místa pro žalobkyni zopakoval a ztotožnil se s tím, že jde o služební místo pro žalobkyni vhodné.

22. Jak žalovaný, tak prvostupňový správní orgán objasnil, proč považuje služební místo odborného rady v oddělení sporných a schvalovacích řízení, s výkonem služby v Energetickém regulačním úřadu, v oborech služby „Energetika“ a „Legislativa a právní činnost“ za vhodné pro žalobkyni. Zdejší soud přitom neshledává nic, co by tyto úvahy zpochybnilo a vedlo k závěru, že nové zařazení žalobkyně vybočilo z rozsahu neurčitého právního pojmu vhodnosti při převedení státního zaměstnance na jiné služební místo v důsledku odvolání z dosavadního služebního místa představeného.
23. Pokud jde o námitku týkající se snížení platu, je třeba odkázat na rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2020, sp. zn. 4 Ads 423/2019, kde NSS zdůraznil, že *„při převedení státního zaměstnance na jiné služební místo, k němuž dochází v důsledku jeho odvolání ze služebního místa představeného, nestanoví znění § 61 ani jiného ustanovení zákona o státní službě povinnost jej zařadit do stejné platové třídy nebo jen o jednu třídu níže ani přihlížet k jeho dosavadnímu služebnímu zařazení na nejvyšších stupních hierarchie služebního úřadu. Služební orgán tak může při převedení takového státního zaměstnance na méně kvalifikované služební místo tohoto zařadit do takové nižší platové třídy, která odpovídá jeho dosaženému vzdělání podle přílohy č. 1 k zákonu o státní službě“*. Ani nižší plat tak nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.
24. Poukazuje-li žalobkyně na svůj zdravotní stav a na to, že se nachází v pracovní neschopnosti, ani o nemá na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv. Skutečnost, že je žalobkyně v pracovní neschopnosti, neměl správní orgán při převedení na jiné služební místo jak zohlednit. Tato skutečnost totiž znamená, že žalobkyně je po určitý čas práce neschopná (a to ať už práce původní jako představené nebo práce, kterou měla vykonávat na novém služební místě). Je přitom zřejmé, že k výkonu práce se žalobkyně vrátí až poté, co bude lékařem tzv. „uschopněna“. Skutečnost, že se nachází v pracovní neschopnosti, tak není pro převedení na jiné služební místo jakkoli relevantní. Žalovaný tedy nepochybil, pokud tuto skutečnost nezohlednil a nenechal před vydáním rozhodnutí zkoumat zdravotní stav žalobkyně. Nebylo tak třeba provádět dokazování korespondencí žalobkyně s ERÚ ani dotazem u ošetřující lékařky žalobkyně.
25. Aniž by chtěl zdejší soud jakkoli zpochybňovat manažerskou kvalifikaci a schopnosti žalobkyně, jedná se v daném případě o okolnosti pro rozhodnutí nepodstatné. Pokud bylo služební místo představeného zrušeno a ERÚ jiným místem představeného, na které by žalobkyni mohl převést, nedisponoval, bylo třeba pro žalobkyni nalézt jiné vhodné služební místo. Sice se jedná o místo, kde žalobkyně nabyté znalosti a zkušenosti v manažerské oblasti nepoužije, to však neznamená, že se jedná o místo pro žalobkyni nevhodné, ani že prostředky vynaložené na vzdělání žalobkyně byly vynaloženy zbytečně. Nelze totiž vyloučit, že se v budoucnu objeví služební místo představeného, na kterém bude žalobkyně moci nabyté znalosti i zkušenosti opět využít. Zdejší soud tak nepovažoval za potřebné dokazovat listinami týkajícími se

LL.M. studijního programu (kvalifikační dohodou, osvědčeními a certifikáty) ani se dotazovat na okolnosti placení Manažerské akademie.

26. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil jakoukoli vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

27. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 18. 8. 2022

Petr Šebek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

